

SAMRØÐA

Reimund Langgaard:

FLYTUR TIL KA

– Vit fara at sakna Føroyar nógv, men júst nú sakna vit at búgva í Kambodja meir, sigur Reimund Langgaard, sum leygardagin flutti úr Føroyum til Kambodja við familju síni

Annika Kunoy Im

Seinastu tíðina hevur hevur fyrrverandi lögtingsmaðurin, Reimund Langgaard, selt hús, bil og innbúgv sítt, og leygardagin flutti hann úr Leirvík til heimlandið hjá konuni, Kambodja.

Ætlanin at flyta úr Føroyum til Kambodja er ikki nýggj. Reimund Langgaard búði í Kambodja í háltannað ár fyri á leið átta árum síðani, og tá møtti hann eisini konu síni, sum er úr Kambodja. Hann greiðir frá, at hann treivst væl, ta tíðina hann búði í Kambodja og arbeiddi sjálvboðin í kirkjuarbeiði.

– Eg treivst væl, tí veðurlagið í Kambodja er gott, og fólk eru so fitt og fyrirkomandi. Eisini er tað biligt at búgva í landinum, og man fær nógv fyri pengarnar. Tað eru eisini góðir móguleikar í Kambodja at gera mun og hjálpa fólki, sigur hann.

– Hóast eg treivst ómetaliga væl, so vóru tað tvinnar orsøkir til, at eg tá flutti heim aftur til Føroyar at búgva. Eg vildi heim aftur til Føroyar at arbeiða, so eg kundi tjena pengar, og eg ynskti eisini, at kona mín fekk móguleika til at búgva í Føroyum, so hon kundi læra mál og mentan mína, sigur hann.

Hann greiðir frá, at í einum hjúnalagi við tveimum mentanum krevst, at bæði skilja, mentanina hvør hjá øðrum.

Tá tey fluttu til Føroyar at búgva, var ætlanin altíð, at tey einaferð skuldu aftur til Kambodja at búgva.

– Tá tosaðu vit um, at vit skuldu búgva í Føroyum í tvey ár, men síðani varð eg valdur í Løgtingið, og hon treivst væl í Føroyum, so ætlaninar um at flyta vórðu útsettar. Seinastu tvey árin havi eg tó ofta spurt, um vit ikki skulu fara aftur til Kambodja at búgva, og nú var tíðin inni, sigur hann.

– Tíðin var væl vald, tí nú er dóttur okkara næstan tvey ár, og húsaprísurin er góður, leggur hann afturat.

Flyta við sorgblídni

Kona Reimund flutti aftur til Kambodja við dóttur teirra fyri einum mánaði síðani. Reimund hevur verið í Føroyum hesa tíðina og avklárað seinastu praktisku viðurskiptini.

Hann greiðir frá, at hóast kona hansara fór úr Føroyum og heim til familju sína, so er tað við sorgblídni at litla familjan sigur farvæl á hesum sinni.

– Vit fara at sakna Føroyar nógv, men júst nú sakna vit at búgva í Kambodja meir, staðfestir hann.

– Nú velja vit Kambodja, og seta tað í fremstu røð. Um vit einaferð í framtíðini eru í

tí støðu, at vit sakna Føroyar meir, so koma vit aftur, leggur hann afturat.

Dótturin má kenna báðar mentanirnar

Heimurin er lítil, og tað er lætt og reiðiliga ómakaleyst at flyta úr einum landi í annað. Eisini er tað gott fyri dóttur teirra at uppliva heimlandið hjá mammu síni á hendan hátt, heldur hann.

– Tað er umráðandi, at hon eisini kennir land, mál og mentan hjá mammu síni, sum jú eisini er hennara mentan. Umframt tað, at hon eisini hevur ommu, abba og familju har, sum hon nú sleppur at vera saman við.

Tað er ein viktig barlast, staðfestir hann.

Hann leggur afturat, at familja hansara í Føroyum sjálvsagt fer at sakna tey, og móguliga serliga tvey ára gomlu dóttur teirra, men Reimund fegnast um, at lætt er at ferðast úr landi í annað, og tí kunnu tey tíðum vitja í Føroyum.

Tvey mál

Hann hevur sett sær fyrri bert at tosa føroyskt við dóttur sína, tá tey eru í Kambodja. Hetta so, at hon lærir føroyskt væl, hóast hon ikki býr í Føroyum. Tað er eisini umráðandi, heldur Reimund, tí tað kann væl verða, at

Kona Reimund er úr býnum Siemreap, har Angkor Wat templini standa. Templini eru eitt av heimsins sjeý undrum

familjan velur at flyta heim aftur, tá dóttir teirra skal í skúla.

– Vit hava onga avgerð tikið enn, og vit tíma onki at avgerða nú, og hava valt bert at hugsa seks mánaðir fram í senn. Tá vit nærkast ta tíðini, taka vit avgerðina um vit flyta heim aftur ella ikki, hóast tað eru fleiri góðir altjóða skúlar, har sum vit fara, sigur hann.

Tað er ikki bert dóttir Reimund, sum skal læra føroyskt í Kambodja, men Reimund sjálvur skal eisini læra Khmer, sum er málið, ið alment verður tosað í Kambodja. Hann heldur sjálvur, at Khmer verður torført at læra, tí tað ikki líkist nøkrum av tí, sum vit eru von við.

Tá hann búði í Kambodja fyri á leið átta árum síðani, brúkti hann nógv tolkatænastu, tí lønirnar eru lágar í landinum, og tað er biligt at keypa sær tol. Hann sigur tí, at hann óviað fer at gera sær dálft av somu tænastu hesuferð, men umhugsar eisini at læra seg málið, tí tað hevur nógv fyrirmonir at duga at samskifta.

Nógv er enn óvist

Reimund Langgaard og kona hansara hava enn ikki tikið avgerð, um tey fara ta búgva til leigu ella byggja hús í Kambodja.

– Vit hava ikki avgjørt nakað enn, men man fær nógv fyri pengarnar, so vit fara at búgva gott, sigur hann.

Tað er eisini óvist, hvussu

gerandisdagurin hjá Reimundi verður, nú hann er fluttur. Hann hevur jú búð í landinum fyrr, so hann veit, hvat hann hevur í væntu. Í Føroyum eigur og rekur hann fyrirkuna Krea saman við beiggja sínum, og tað ætlar hann at halda áfram við at gera í Kambodja. Tað hevur við sær, at hann verður nógv á teldu og netinum, men hann væntar ikki, at hann fer at arbeiða vanligar arbeiðstímar, tí eisini hevur hann ætlanir um at gera hjálpararbeiði í bygdunum gjøgnum kirkjuna, sum hann arbeiddi saman við, síðst hann var í Kambodja.

– Eg veri tó enn á Krea, so eg fari at ferðast nakað aftur og fram. Eg havi longu keypt mær ferðaseðil til Føroyar í november og veri tá heima allan mánaðin, sigur hann.

Turisman er eisini vaksandi í Kambodja, so Reimund nevnið móguleikan at byrja egið virksema innan ferðavinnuna, men hevur ongar ítøkiligar ætlanir gjørt sær enn.

Hann ætlar sær tó ikki upp í politikk har yviri, greiðir hann flennandi frá, men sigur, at hann ikki hevur slept øllum ambítiónunum hann hevur í føroyskum politiskum høpi.

Mentanirnar eru ymiskar

Tað er stórir munur á bæði máli og mentan, tá ein samanber Føroyar við Kambodja. Reimund greiðir frá, at ein tann størsti munurin er, at fólk eru ómetaliga fátøk, og hetta ávirkar alt annað í mentan teirra. Eisini er munur á átrúnaðinum, tí megin parturin av fólkunum har eru buddistar.

– Tað er altíð trupult at vera í hjúnalagi, har tvey hava hvør sína mentan, men tað hevur hjálpt okkum báðum, at vit bæði hava búð í heimlandinum hvør hjá øðrum. Høvdu vit ikki roynt tað, so hevði tað verið truplari, enn tað hevur verið hjá okkum, staðfestir hann.